

Ніхто, окрім нас

Телефон Комунальної спеціальної воєнізованої аварійно-рятувальної служби «Кобра» є в записнику кожного свідомого мешканця Запоріжжя. Що і не дивно: під час війни як ніколи важливо мати координати тих, хто здатен прийти на допомогу в екстремальній ситуації. І, хай всі в душі сподіваються, що скористатися цим контактом не доведеться, довіра до фахівців служби у містян – стовідсоткова.

Як же працює і чим живе сьогодні трудовий колектив «Кобри»? Про це ми розпитали голову його первинки ПМГУ Едуарда Нехоршева:

– Наша робота ніколи, навіть у мирні часи, не була спокійною. Комунальна спеціальна воєнізована аварійно-рятувальна служба від початку свого існування щоденно мала справу з форс-мажорами: надзвичайними ситуаціями техногенного та природного характеру. Тож її співробітники відрізняються не тільки відпрацьованими навичками «приборкування» будь-яких лих, але й стресостійкістю, здатністю швидко орієнтуватися в небезпечних умовах.

На жаль, зараз всі ці навички надзвичайно запитані. Головна турбота загону тепер – наслідки «прильотів». Запоріжжя потерпає від ворожих атак, ракети руйнують об'єкти інфраструктури, житлові будинки, і, що найгірше, забирають людські життя. Ми маємо мінімізувати заповідяну ними шкоду, тому день у день розбираємо завали, укріплюємо чи обвалюємо ненадійні конструкції, відновлюємо роботу пошкоджених комунікацій. Тісно співпрацюємо з медиками, поліцією, комунальними службами міста.

Нерідко доводиться виходити за ущільненим графіком, але ніхто не скаржиться. Всі розуміють: війна, що триває на теренах України, – то біда, яку нам не подолати поодиночі. Як

голові профспілкової первинки, мені дуже важливо, що на це зважає і наш роботодавець – міська влада. Попри складну фінансову ситуацію, зарплата колективу служби виплачується вчасно і в повному обсязі, за можливості виділяються додаткові кошти на преміювання. В наявності всі необхідні засоби індивідуальної і колективної безпеки, для працівників організовано харчування. Колективний договір діє, жодну його норму не призупинено. Не може не радувати профком також відсутність випадків порушень трудового законодавства.

Робоче навантаження, звісно, високе. Хлопцям нелегко, особливо враховуючи той факт, що і так невелика (всього 38 співробітників) команда «Кобри» зараз не в повному складі – двоє товаришів на фронті. Але настрої – бойовий. Ми віримо в себе, адже наша справа – важлива, і її ніхто не зробить, окрім нас. Ми віримо в Збройні Сили – вони дають гідну відсіч ворогу на фронті. І ми віримо в українців – скільки б ракет не запустила російська орда, наш народ все одно не здасться – і переможе.